

Kemperman Journaal

FAMILIEBLAD VAN DE VERENIGING KEMPERMAN

28

Verslag van de Familiedag Kemperman Vereniging 18 april 2004 te Nijmegen

Het bestuur.

Het is zondag 18 april 2004, als zo'n 60 Kempermannen en vrouwen van lieverlede aankomen bij het Party & Bowlingcentrum "Olround" te Nijmegen. Een goed bereikbare plek met voldoende parkeerruimte.

Toch heeft een enkele wat moeite gehad om in één keer de juiste weg te vinden, doch de meeste konden al of niet met de moderne navigatiesystemen precies tot voor de deur komen.

Het weer was niet denderend. Hoewel de nodige zonnestralen ons begeleidde was de temperatuur en de stevige wind verre van aangenaam te noemen en de bewolking had soms een dreigend karakter. Voor ons verder niet zo van belang, aangezien we binnen activiteiten zouden beleven.

Hoewel alles ruim van tevoren goed besproken was, had men vergeten de ontvangst c.q. vergaderruimte in te richten. Zodoende moesten de eerste bezoekers zich zolang op barkrukken gezeten, weliswaar mét koffie, bezig houden. Ach, een foutje dat toch redelijk snel werd opgelost zodat iedereen zijn stekkie kon innemen. Vele handen werden geschud en nieuwtjes uitgewisseld. Het is immers steeds weer leuk om elkaar op zo'n jaarlijks festijn te ontmoeten. Vooral het jongste lid, Casper, de zoon van Gaby, wist aardig wat aandacht naar zich toe te trekken.

Eenmaal gezeten, werd de koffie met cake geserveerd terwijl op dat moment door Thijs in de zaal ernaast vele uitdraaien van de genealogische werkgroep werden uitgesteld.

Ja, het was de hoogste tijd om de vergadering te openen. Het geluid was echter een hindernis, maar met wat stemverheffing is het toch allemaal goed overgekomen en werden ook de zwakkere oren bereikt.

Theo uit Huissen was er nog niet bij. Die zat bij de voordeur druk de ingekomen gelden te tellen en dat zou tevens zijn laatste handeling zijn voor de activiteitencommissie. Daarvoor zou hij ruimschoots worden bedankt, waarover u meer leest in de notulen.

Evenals de wisseling van het voorzitterschap en de aanvulling op de redactie, en de uitgebreide toelichting op de genealogie van Silvolde, Hummelo, Keppel en Gaanderen.

De notulist moet ook wat te doen hebben nietwaar? Het was inmiddels al tegen half één geworden en dus tijd voor de lunch. Gaby gaf hierover de nodige informatie alsmede over de aansluitende bowlingactiviteit.

De lunch werd genuttigd in een gezellige opstelling en eenmaal gezeten werden soep en kroketten geserveerd. Daarna bleek dat de gezellige opstelling ook een nadeel had. Want bij het opstaan

om je keuze te maken uit de diverse broodjes, beleg, salade etc. werd menigmaal het hoofd gestoten aan de laaghangende overkappingen. Gelukkig behoefde er niemand te worden afgevoerd. Tijdens de lunch waren de lijsten al rond gegaan om je in te delen voor de bowlingpoules, en zo konden we met gevulde maag ons gaan uitleven op 5 banen.

Niet iedereen was deelnemer. Rugklachten of stramheid, wie zal het zeggen. Doch zij waren wel enthousiaste toeschouwers. De deelnemers, zo'n 6 - 7 per team deden hun best de ballen én de kegels door de zaal te verspreiden. Je kon wel merken dat er een paar bij waren die het spel aardig in de vingers hadden. Die moeten de volgende keer maar aan een handicapregeling worden onderworpen.

Het was super gezellig en er klonk steeds luid gejuich als er 9 kegels in één keer plat gingen! Maar ook als ze allemaal bleven staan!

De diverse drankjes maakten met het spel en de hilariteit de middag tot een prettig samenzijn en voor herhaling vatbaar.

Publiek in spanning tijdens het bowlen.

Om kwart over vier werden twee prijswinnaars gehuldigd. Bij de vrouwen was dat Marijke en bij de heren Gerard. Respectievelijk met 112 en 130 punten. Zij kregen een fles wijn aangeboden. Gefeliciteerd!!

Aan de overigen werden papieren zakdoekjes verstrekt om de tranen te drogen.

Zo is de 14e bijeenkomst op een sfeervolle wijze beëindigd en werd afscheid genomen van elkaar met de kreet: goede reis naar huis en tot de volgende keer!

Theo uit Leusden.

Verslag van de Algemene Ledenvergadering

gehouden op 18 april 2004 in
"Bowlingcentrum OLRound" te Nijmegen

Er zijn 56 aanwezigen (inclusief bestuur).

1 Opening door de voorzitter

Ben opent de vergadering even over 11 uur met de verontschuldiging dat de vergaderzaal om 10.30 uur nog niet geheel gereed was. Er stonden namelijk nog fonduestellen van de avond tevoren! Hij benadrukt dat het niet de bedoeling is om met de vereniging te dineren. Meer dan een lunch zit er niet in. Een aantal leden klaagt over het ontbreken van geluidsversterking. Ben verheft zijn stem om dit te compenseren. Voor het schrijven van het sfeerverslag van de dag biedt Theo uit Leusden zijn diensten aan (zie elders in dit Journaal).

2 Vaststellen van de agenda

In ongewijzigde vorm.

3 Mededelingen

Theo uit Huissen treedt terug uit de Activiteitencommissie. Aangezien hij nog bij de inschrijving zit wordt zijn bedankje naar de rondvraag verschoven. In tegenstelling tot wat er in de agenda is vermeld, zal Theo uit Leusden geen zitting nemen in de genealogiecommissie, maar wel op verzoek van Freddy Lenz genealogisch spoorwerk gaan verrichten. Zijn eigen belangstelling gaat daarbij vooral uit naar de tak Doesburg, waar ook de nodige gegevens van ontbreken.

De oproep voor een redacteur Kemperman Journaal is, na rondbellen door de secretaris, beantwoord door Corrie uit Huissen. Zij zal Harrie uit Westervoort voortaan bijstaan bij het vervaardigen van het Journaal, waarbij Corrie zorg zal dragen voor het verzamelen van kopij en het op tijd afleveren bij de drukker en Harrie zich als dorpsdichter van Westervoort kan toelagen op het aanleveren van gedichten, tekeningen e.d. Harrie meldt dat hij in juni een hartoperatie krijgt, waarna hij 'als een jonge god' een gooi wil doen naar het voorzitterschap.

4 Notulen van de algemene ledenvergadering op 13 april 2003

Zonder opmerkingen vastgesteld, met dank aan de secretaris.

5 Vaststellen van het financieel verslag 2003 en verslag van de kascommissie

Penningmeester Eric licht de inkomsten en uitgaven toe in relatie tot de begroting. Het vermogen is licht gegroeid, maar vooral is er weer een flink bedrag gereserveerd voor het eerstvolgende Familieboek. Dit is deels veroorzaakt door het uitvallen van het zomernummer van het Kemperman Journaal, hetgeen hopelijk niet vaker zal gebeuren. Ook de balans wordt toegelicht, waarbij het opvalt dat één lid al voor het volgende jaar zijn contributie heeft betaald! Theo uit Leusden verbaast zich over de relatief lage genealogiekosten, omdat hij in het Journaal een bedrag van 750 Euro had zien staan bij een artikel over stamboomonderzoek. Eric kan hem geruststellen dat dit kosten voor de gemeente zijn. Freddy beaamt dit, maar constateert wel dat er (soms hoge) kopieerkosten zijn, maar geen 750 Euro!

Aansluitend spreekt Harry Jansen uit Zutphen namens de kascommissie (Magda, Gerard en Ton van Delft) zijn goedkeuring uit over het financieel verslag. Hij stelt de vergadering voor de penningmeester décharge te verlenen over het jaar 2003, hetgeen met applaus wordt beantwoord.

6 Vaststellen van de begroting 2004 en contributie 2005

Naar analogie van de uitgaven 2003 wordt de begroting 2004 door Eric doorgenomen. De contributie voor 2005 is opnieuw ongewijzigd (16 Euro), maar vrijwillige donaties hier bovenop blijven van harte welkom. Dini uit Silvolde heeft per bankoverschrijving de contributie betaald en vraagt of de acceptgiro's geen overbodige bankkosten opleveren, zoals in het verleden door Ton uit Doorn werd gesteld. Eric ontkent dat dit het geval is voor relatief kleine verenigingen als de onze. Theo uit Leusden merkt op dat Dini de acceptgiro dan alsnog voor een vrijwillige donatie kan gebruiken.

7 Bestuursverkiezing

Ben bevestigt zijn in de agenda vermelde voornemen om i.v.m. gezondheidsredenen af te treden als voorzitter en uit het bestuur te treden. Binnen het bestuur is gekeken naar opvolging en uiteindelijk is Frits bereid gevonden deze functie op zich te nemen. Aangezien er geen tegenkandidaten zijn stemt de vergadering hiermee in onder applaus. Hierdoor komt de functie van secretaris vrij, waarvoor zich helaas ook geen kandidaten hebben gemeld. Ondanks belrondes door de secretaris heeft niemand zich bereid verklaard deze functie in 2004 op zich te nemen en tijdens de vergadering melden zich geen spijtoptanten. Wederom is de oplossing binnen het resterende bestuur gevonden. Eric zal de functie gedurende 1 jaar combineren met het penningmeesterschap, waarvoor hij dit jaar herkiesbaar is. Wederom instem-

Overzicht vergadering.

Freddie en Thijs in een duo-presentatie.

Overdracht voorzitterschap!

's-Hertogenbosch, 23 april 2004.

Op 21 april 2002 nam Gerard, na bijna 12 jaar, afscheid als voorzitter en nam ik het stokje over.

Alhoewel ik niet de illusie had het als voorzitter ook zo lang vol te houden dacht ik toch het wel een of twee termijnen van 3 jaar te kunnen doen. Omdat mijn gezondheid me sinds een jaar wat in de steek heeft gelaten is het jammer genoeg allemaal wat anders gelopen. In dat laatste jaar merkte ik gaandeweg dat ik het voorzitterschap niet kon uitoefenen op de manier die de Familievereniging verdient. Al met al reden om zondag 18 april het voorzitterschap over te dragen aan Frits.

Voorzitter Ben bedankt.

Op deze plaats wil ik de medebestuurleden en commissieleden nogmaals bedanken voor het vele werk dat de afgelopen jaren door hen verzet is in Bestuur, Genealogie- en Boekcommissie, redactie van het Kemperman journaal en Activiteitencommissie.

Tot ziens volgend jaar op de Jaarvergadering!

Ben Kemperman

mend applaus van de vergadering voor beide functies. Ben verzoekt eenieder aanwezig nogmaals met klem naar zichzelf of de omgeving te kijken zodat het komend jaar deze functie alsnog kan worden ingevuld door een zesde bestuurslid. Gaby wordt eveneens door de vergadering met applaus herbenoemd als bestuurslid. Het voornemen van het bestuur om uit te breiden met een redacteur en een coördinator contactpersonen is door bovenstaande helaas onmogelijk gebleken. Corrie zal als redacteur (zie punt 3) buiten het bestuur functioneren en Frits blijft de contactpersonen aansturen.

8 Verkiezing Kascommissie

Gerard uit Leiderdorp en Magda uit Raalte worden door de vergadering herbenoemd voor 2 jaar en zijn daarna niet meer herbenoembaar. Zij zullen met Harry Jansen uit Zutphen en Ton van Delft uit Tilburg de Kascommissie voor 2004 vormen.

9 Genealogisch onderzoek en Familieboek

Thijs meldt dat de genealogie van Silvolde I, II en III eind 2002 al in Pro-gen was ingevoerd, maar door Freddy weer afgekeurd wegens teveel ontbrekende gegevens. Dit monnikenwerk is inmiddels met de correcties van Freddy opnieuw verricht, maar Thijs is verder gegaan. Met de gegevens van Hummelo-Keppel en Doesburg, door Henk Jaegerman en Ton van Delft verzameld willen hij en Freddy terug naar 1 stamvader omstreeks 1585! Uit deze stamvader zouden de verschillende takken ontspruiten. Een andere mogelijkheid is dat Doesburg onder Silvolde II komt te 'hangen'. Dini meldt en passant dat zij nog 46 pagina's genealogie van Silvolde heeft verzameld, hetgeen dankbaar door Thijs in ontvangst wordt genomen. Ook Gerard heeft in Brabant Silvoldenaren gevonden en aan Dini doorgespeeld. Barbara Prinsen uit Castricum heeft weer gegevens uit het Brabantse Sterksel over de tak Hummelo-Keppel. Zo komen we steeds verder met de genealogie en krijgen Freddy en Thijs gelukkig steeds meer steun van de contactpersonen. Freddy vervolgt het betoog dat in 1796 een ambtenaar de naam Kemperman heeft verschreven in 'Kamperman'. Alle Kampermannen, of Kempermann familieleden in Duitsland, natrekken is natuurlijk een enorme klus, waarvan het rendement niet op voorhand vaststaat. Hij meldt dat Frederik mogelijk de stamvader is, maar dat daar nog onvoldoende bewijs voor is. Hij komt voor in een civiel proces, maar verder zijn er nog weinig links. Thijs vraagt zich af hoeveel bewijs er nodig is en gaat in ieder geval een mooie hypothese schrijven. Hierdoor is het echter onduidelijk of Silvolde het eerstvolgende Familieboek wordt of dat een andere tak toch eerder compleet is. Daarbij moet natuurlijk ook gedacht worden aan de lardering van het boek met foto's, krantenknipsels, bidprentjes, leuke verhalen en interviews. Hiervoor zijn de contactpersonen al druk in de weer. Komend jaar zal duidelijk worden voor welke familietak wordt gekozen.

10 Huishoudelijke mededelingen

Gaby legt het dagprogramma uit en Frits roept de contactpersonen na de vergadering bijeen.

11 Rondvraag

Harrie uit Westervoort vraagt of we geen vereniging van grootouders worden en waarom de (klein)kinderen ontbreken op deze dag. Gaby meldt dat alleen haar eigen zoon was aangemeld, ondanks mogelijkheden voor een kinderprogramma. Volgende keer zal het kinderprogramma beter aangekondigd worden in de uitnodiging. Hopelijk leidt dit dan wel tot meer dan 2-5 kinderen van de afgelopen jaren.

Theo uit Leusden is verontwaardigd dat de leden niet op de hoogte gesteld zijn van het uitblijven van het Kemperman Journaal. Een brief na de zomer zou een hoop onrust hebben weggenomen. Ben antwoordt dat het streven is geen Journaals meer uit te laten vallen, maar de suggestie van Theo is genoteerd.

Freddy roept een ieder op bij hem de (berg) foto's, ingeleverd voor het 1e Familieboek, terug te vragen tijdens of (schriftelijk) na de vergadering. Na een laatste oproep in het volgende Journaal worden het archiefstukken.

12 Sluiting

Theo uit Huissen wordt in de bloemetjes gezet voor zijn inzet in de Activiteitencommissie, waarvoor hij na jaren plezierige samenwerking bedankt. Voor sluiting even na 12 uur neemt Frits het woord om Ben te bedanken voor zijn jarenlange inzet in het bestuur en de vereniging, net als Thijs en Freddy al vanaf de oprichting in 1990.

Als voorzitter heeft hij via internet contacten gelegd buiten de genealogie en zodoende een eerste aanzet gegeven tot de nog te ontwikkelen website van de familievereniging. Deze modernisering kan het bestuur zeker gebruiken bij het tussentijds inlichten van de leden en het verder leggen van contacten buiten de vereniging.

De encyclopedie over antiek, zijn geliefde hobby, blijkt een welkome aanvulling van zijn boekenkast. Ben bedankt de leden voor het in hem gestelde vertrouwen en nodigt een ieder uit voor de lunch en het bezichtigen van de uitgedraaide genealogie Silvolde II.

Frits Kemperman, secretaris

"Activist" Theo, bedankt!

Aan de lunch.....

Thea in actie!

Redactie Kemperman Journaal nieuw adres!

In het vorige journaal hebt u kunnen lezen dat Harrie uit Westervoort wegens gezondheidsredenen de redactie helaas heeft moeten overdragen.

13 Jaar lang is hij de motor achter het Journaal geweest en heeft hij met hart en ziel gezorgd voor telkens weer dit fraaie familieblad.

Werkjes uit eigen hand, historische verhalen en diverse info kwamen via Harrie onder uw aandacht. Een geweldige prestatie. We moeten Harrie dankbaar zijn voor al dat werk!

Maar natuurlijk moet het Journaal blijven!

Met ingang van juni 2004 wordt de redactie verzorgd door Corrie Kemperman uit Huissen.

Indien u leuke verhalen hebt of ander nieuws, kunt u dat vanaf nu dus opsturen naar Corrie. Zie onderstaand e-mail- of postadres.

Corrie Kemperman
Driegaardsestraat 8
6851 GP Huissen
Tel. 026-3254844
corriekemperman@hetnet.nl
kec@obcnet.nl

De familie Kemperman in de crisisjaren '30

Door de contactpersonen wordt veel interessante informatie verzameld. Zo kreeg ik laatst het werkboekje in handen van J.Th. Kemperman uit Nijmegen (bedankt, Dini!). Deze Kemperman was in 1885 geboren in Hatert en kreeg, zoals zovele Nederlanders, te maken met de gevolgen van de crisisjaren ná 1929, het jaar van de grote beurscrach in New York.

In 1929 stortte op donderdag 24 oktober, 'Black Thursday', de effectenbeurs van New York op één dag volledig in elkaar. Aandelenkoersen kelderden met tientallen procenten. Dit luidde een economische crisis in, die de hele westerse wereld tot aan het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog in zijn greep hield.

Door economen is veel geschreven over deze crisis: hoge werkeloosheid, loonsverlaging, armoede, werkverschaffing: de mensen die het bewust hebben meegemaakt zijn niet zo talrijk meer. Maar wat betekende de crisis in het dagelijks leven, wat waren nu de gevolgen voor een Kemperman in Nijmegen?

Voordat we daarop ingaan, is het misschien toch goed om de gevolgen van de crisis in Nederland in het algemeen even kort te schetsen.

Toen in 1929 de economische crisis uitbrak in Amerika kwam ook Europa in grote problemen. De Amerikaanse leningen (o.a. nog van de schulden van de Eerste Wereldoorlog), die de Europese industrie zo hard nodig had werden stopgezet. Ook ging Amerika de invoer van producten sterk beperken om zo hun eigen economie te redden. Dit protectionistische beleid werd door veel Europese landen gevolgd. Voor Nederland was dit een catastrofe, want Nederland moest het vooral van haar export hebben. De Nederlandse industrie kon hun producten niet meer kwijt. Het gevolg was massale werkloosheid. Boeren waren het grootste slachtoffer. Zo kreeg een boer in 1929 nog fl. 1,07 voor een kilo kaas, in 1932 was dit nog maar 57 cent. Om toch voldoende inkomsten te hebben gingen de boeren meer verbouwen. Op de korte termijn was dit wel een oplossing, maar op de langere termijn zakten de prijzen hierdoor alleen nog maar meer. De regering wist niet goed hoe ze de crisis kon bestrijden; dit had tot gevolg dat het volk geen vertrouwen meer had in haar regering. Dat bleek uit de verkiezingen van 1933, waaraan 54 partijen deelnamen. Veel mensen waren op zoek naar iets dat wel een oplossing bood. Ze waren ook bereid om te kiezen voor minder democratische oplossingen.

Ondanks de ellende van de crisis bleven de Nederlanders tamelijk gezagsgetrouw. Ze dachten dat het beleid van de regering juist was. Er was er niet veel animo onder de bevolking om stakingen te organiseren. Degene die een baan hadden waren doodsbang dat ze die zouden verliezen. Een uitzondering hierop is het beruchte 'Jordaanoproer' van 1934. Dit brak uit nadat de regering de steun had verlaagd. Het zes dagen durende oproer werd neergeslagen door de marechaussee met de blanke sabel; 6 doden waren het gevolg.

Het Nederlandse beleid was erop gericht om door loonsverlaging de economie weer concurrerend te krijgen. In deze opzet ging vrijwel iedereen mee, inclusief de vakbonden. Arbeiders die tegen dit vakbondsbeleid protesteerden werden geschorst of

Kemperman en een Schotse Sage

Via Frits kwam de redactie in bezit van een Engelstalige Schotse Sage. Na vertaling door Corrie gaat het verhaal als volgt.

Giants and Monsters.

Assipattle and the Mester Stoorworm.

Een eenvoudige boer uit Leegarth (aan de kust van Schotland) was vader van zeven zonen en één dochter.

De jongste zoon heette Assipattle en was een luie kwajongen, wat door vader werd getolereerd. Zijn broers die wel hard werkten waren daarmee niet zo blij en gebruikte hem als voetveeg en loopjongen.

Zijn zusje zag het anders. Assipattle was een ster in het vertellen van verhalen en sprookjes waarin diverse monsters verschenen, maar waarin hij zelf altijd de held was.

Toen op een dag afgezanten van de koning in Leegarth kwamen en vroegen of het zusje in dienst wilde treden bij de Koning, was dat voor Assipattle slecht nieuws. Hij moest toezien dat ze naar het kasteel van de koning vertrok.

Assipattle werd hierna een stille teruggetrokken jongen.

Op een dag kwam het bericht dat het land zou worden geteisterd door rampspoed en treurige, sombere tijden zich zouden voordoen. Het land zou worden ingenomen door de Mester Stoorworm.

Een gigantisch monster, dat de aarde zou doen trillen en alles en iedereen zou vernietigen als er niet werd gehoorzaamd. En zo geschiedde.

Het monster lag in de baai te loeren met gigantische horens, een megabek en een tong van meters lang.

Iedereen was angstig wat komen ging.

Maar... in het koninkrijk was een machtige tovenaars. De koning mocht hem niet, maar omdat hij met zijn raadsmanen geen oplossing kon bedenken werd toch zijn hulp ingeroepen.

Na beraad wist de tovenaars een oplossing.

Het monster was tevreden te houden met de opoffering van zeven maagden.

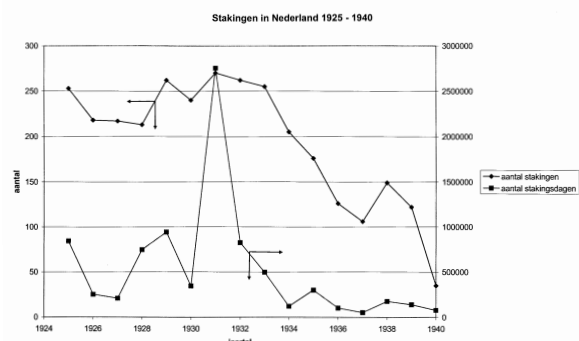
Het land zou dan gered worden. Anders zouden er vreselijke dingen staan te gebeuren.

Zijn wil was wet, en zo geschiedde. Er speelden zich elke week een vreselijke tragedie af in de baai. Assipattle was hiervan getuige en gaf te kennen het monster wel te kunnen bestrijden.

Hij werd natuurlijk vierkant uitgelachen, want niemand durfde het monster iets te doen, maar als het zo door ging bleven er geen meisjes meer over.

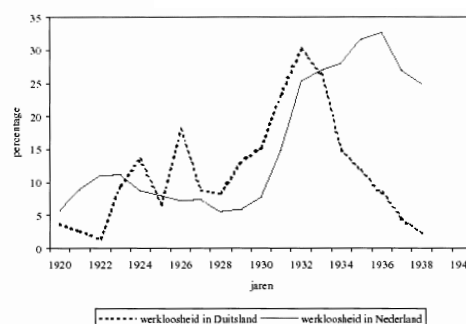
De tovenaars wordt opnieuw geraadpleegd en geeft te kennen dat dan de dochter van de Koning moet worden geofferd.

Vervolg op pag. 5

Grafiek 1: stakingen in Nederland in de crisistijd

Grafiek 2: werkloosheidspercentages in Nederland en Duitsland
Bron: Mitchell 1975

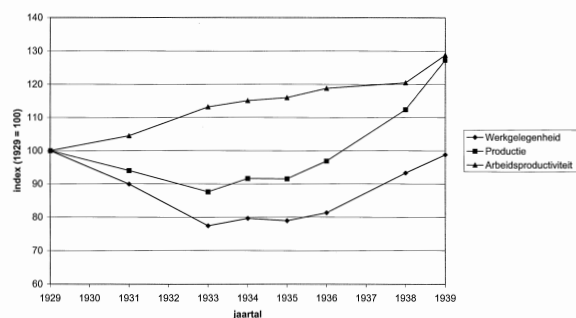
De crisis was vooral te zien aan het BNP, dat in 1933 1/3 lager was ten opzichte van 1929. De koopkracht werd minder, waardoor er minder kon worden besteed. Bedrijven konden hun producten niet meer kwijt en er waren miljoenen werklozen. In 1933 waren 1 op de 4 mensen werkloos.

Op een andere manier probeerde de regering ook in te grijpen. Ze probeerden tijdelijk werk te scheppen, door grote regeringsprojecten op te starten. Bijvoorbeeld de aanleg van het Amsterdamse bos, de bouw van het vlaggenschip Nieuw Amsterdam en de drooglegging van een deel van de Zuiderzee.

Een ander opvallend kenmerk van de industrie was dat de arbeidsproductiviteit sterk toenam. Dit had tot gevolg dat er een grotere werkloosheid zou komen. De economie groeide simpelweg gewoon niet hard genoeg om het aanbod van banen aan te kunnen. Daarbij kwam ook nog eens dat de bevolking van Nederland het snelst groeide van heel Europa. De beroepsbevolking nam hierdoor enorm toe. Was de beroepsbevolking in 1929 nog 4,9 miljoen. In 1936 was dit al 5,5 miljoen. Omdat de vraag naar een baan groot was kon de industrie de lonen betrekkelijk laag houden.

Als je het niet beviel dan was het letterlijk "voor jou 10 anderen".

De productie steeg niet genoeg om voldoende werkgelegenheid te creëren.

Grafiek 3: werkgelegenheid en productie in Nederland in de crisistijd.

In deze omstandigheid werkte een Johannes Theodorus Kemperman als "werkman" bij de Gemeentelijke Gasfabriek en Waterleidingbedrijven van Nijmegen. Zijn werkboekje geeft veel persoonlijke informatie. Zo lezen we dat hij geboren is in 1885 in Hatert (nabij Nijmegen) en in 1910 gehuwd is. In 1915, op 30-jarige leeftijd, is hij als smid in Nijmeegse dienst getreden. In december 1918 wordt hij bevorderd tot smid 2e klasse en in december 1920 tot smid 1e klasse. In de beginjaren stijgt zijn salaris gestaag. Begonnen met fl. 13,- per week, klimt hij na zijn eerste en tweede bevordering naar fl. 26,10 resp. fl. 32,-. Zolang de economie goed gaat, groeit zijn salaris verder naar fl. 39,84 in 1929. Johannes is dan 44 jaar en heeft inmiddels 8 kinderen.

Vanaf 1929 stijgt zijn salaris niet meer verder. Vanaf 1933 wordt het zelfs in verschillende stappen verlaagd. De neergang blijkt uit onderstaand staatje:

jaar	weeksalaris
1929	fl. 39,84
1934	fl. 36,48
1935	fl. 36,00
1936	fl. 34,56
1937	fl. 33,00

De salarisverlaging van 1934 vindt plaats middels een "algemeene herziening" bij besluit van B&W van Nijmegen. Blijkbaar zijn in die tijd alle gemeentelijke salarissen "herzien" (lees: verlaagd). In 1935 en 1936 vindt opnieuw zo'n "herziening" plaats. In 1937 was zijn salaris al 20% verlaagd!

Het moet niet eenvoudig geweest zijn om in die tijd met een gezin met 8 kinderen rond te komen, als je salaris voortdurend werd verlaagd. Misschien was hij blij dat hij nog een baan had, temidden van een werkloosheid van 33% (1 op de 3 mensen!!!) in 1936. Nu zal het zo zijn geweest dat ambtenaren het in die tijd relatief "beter" hadden; ontslagen bij de ambtenarij waren veel minder talrijk dan in de industrie. In 1937 begon in Nederland een voorzichtig economisch herstel, maar tot aan het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog bleef het sappelen. Een opvallend feit uit het leven van Johannes is dat eind 1937 zijn 9e kind werd geboren. Zou dit een uiting zijn van hersteld vertrouwen in de toekomst? Wie weet!

Zo blijkt dat onze eigen familiegeschiedenis parallel loopt met de wereldgeschiedenis. De Kempermannen stonden met twee benen in de maatschappij.

En voor wie nog wel eens een gokje neemt op de beurs: de aandelenkoersen gingen vanaf 1929 tot medio jaren '30 gestaag omlaag. Daar kwam de Tweede Wereldoorlog nog eens overheen. Het duurde tot 1954, 25 jaar later(!), totdat de aandelenkoersen weer op het niveau van 1929 waren. Gelukkig zijn resultaten uit het verleden geen garantie voor de toekomst...

Eric Kemperman

Vervolg: Kemperman en een Schotse Sage

Het monster zal zich daarna terugtrekken en niemand hoeft nog iets te vrezen.

De koning weet zich geen raad. Maar als hij met het leven van zijn dochter het land en zijn volk kan redden moet hij hierin toestemmen.

Zijn raadsman: The Kings Kemperman is echter van mening dat er ook een keerzijde is. Indien het monster dan niet vertrekt is het de beurt van de tovenaars om te worden opgevreten door het monster. De koning neemt drie weken bedenktijd.

Hij vaardigt een bericht uit door het hele land en omliggende Koninkrijken dat diegene die het monster kan vernietigen met zijn dochter zal mogen trouwen en tevens het land krijgt toebedeeld en het machtigste zwaard: the Sickersnapper.

Zesendertig dappere mannen en soldaten vinden dit een aantrekkelijk aanbod, maar bij het aangezicht van het monster vallen er al vierentwintig af. Dan besluit de Koning om het monster zelf te lijf te gaan. Hij grijpt zijn zwaard en zegt dat dit machtige zwaard bebloed zal gaan worden met het bloed van het monster, en niet met dat van zijn dochter. Hij geeft zijn trusty Kemperman opdracht zijn schip klaar te maken.

Intussen is Assipattle ter ore gekomen dat zijn vader een heel snel paard bezit. Maar dit paard kan alleen met speciale tekens tot grote prestaties komen. Assipattle bedenkt een list en weet het paard te bemachtigen.

Hij rijdt ermee naar de kust en ziet het schip van de Koning. Hij maakt aan de kant een vuurtje en nodigt de bewaker van het schip uit om bij het vuur te komen zitten. Deze komt echter niet. Daarna schreeuwt Assipattle dat hij goud heeft gevonden en weet de bewaker van boord te lokken. Hij neemt daarna het schip in beslag en vaart de baai op naar het monster.

Het monster loert en loert en begint te spugen en met zijn tong wild in het rond te slaan. In een flits wordt het hele schip naar binnen gezogen. Assipattle verdwijnt via het strottenhoofd etc. naar de lever van het beest. Hij snijdt erin en steekt een stuk turf in het gat. Dat steekt hij aan.

De traan in de lever begint te branden, en zo veroorzaakt hij een felle binnenbrand. Het monster begint te kokhalzen en op deze wijze wordt Assipattle weer naar buiten gespuugd.

Het einde van het verhaal kunt u natuurlijk wel raden.

Het monster sterft na enkele dagen en met een gigantische donderslag valt hij uiteen.

Bottenhuis Huissen wordt een kapel

Uit de Gelderlander.

Er moeten nog geldschietters gevonden worden, maar de initiatiefnemers van de opwaardering van het Huissens knekelhuuske zijn ervan overtuigd: voor de zomervakantie is het gebouwtje veranderd in een prachtige kapel.

Het knekelhuisje op het oude gedeelte van de rooms-katholieke begraafplaats van de Zandse parochie H.H. Martelaren van Gorkum, is toe aan een grote opknappbeurt. "Het verkeert in een slechte tot zeer slechte staat, eigenlijk staan alleen de muren nog goed overeind. Met het dak en de kozijnen is van alles mis." zegt J. Hendriksen, lid van het Zandse kerkbestuur.

Dhr. J Hendriksen verspreidde het verhaal over het verval van het gebouw, na een tip van enkele leden van Muziekvereniging Volharding waarna het balletje ging rollen. Steeds meer mensen wilden zich gaan inzetten voor het behoud van het knekelhuisje, met een werkgroep van twaalf man tot gevolg. De leden van de werkgroep willen niet alleen het knekelhuisje onder handen nemen, maar ook de omgeving. "De graven van de pastoors Van Rijn en Van Wijk liggen er rommelig bij, we willen de tuin opknappen en een bankje neerzetten waar mensen even tot rust kunnen komen." Het houten kruisbeeld wordt gerestaureerd. Ook al wordt het gebouwtje omgebouwd tot kapel, het uiterlijke karakter ervan zal zo veel mogelijk behouden blijven, is de bedoeling van de plannenmakers.

Oude graven komen ook aan beurt

Uit het Gemeente Nieuws. - HUISSEN -

Het vervallen knekelhuuske op de begraafplaats van de Zandse kerk komt er steeds fraaier uit te zien. Dan valt het des te meer op dat de oudste graven er slecht bij liggen.

De eerste grafstenen op de begraafplaats dateren van rond 1925, toen de kerk werd gebouwd en het knekelhuis verrees.

Piet Schrijver van de groep bouwvrijwilligers denkt dat ook de graven nog wel een keer aan de beurt komen. Zo ging het ook met het knekelhuis. Dat idee ontstond aan de stamtafel van muziekvereniging Volharding

Over de functie van het knekelhuis tast Schrijver in het duister. Hij denkt dat het niet vaak gebruikt is en bij zijn weten alleen voor mensen die verminkt waren bij een brand of verdrinking. De inzegening, verwacht in mei, zal tevens gepaard gaan met de onthulling van een gedenksteen, op verzoek van pastor Holterman van de parochie op 't Zand.

De steen gedenkt de niet vermelde overledenen van de begraafplaats, zoals dat heet in katholieke kringen. Het gaat om de doodgeboren kinderen die vroeger, volgens de toenmalige regels van de katholieke kerk, niet in gewijde grond begraven mochten worden.

Vervolg: Kemperman en een Schotse Sage

Men zegt dat het met zoveel geweld ging dat de tong en horens bij die val een kloof in het land veroorzaakten die meteen vol water liep, dat nu het water zou zijn tussen Zweden, Noorwegen en Denemarken. Zijn tanden werden weggeslingerd en vormen nu de Orkney Ilands en Shetland Ilands.

Voor Assipattle liep het allemaal goed af. Hij trouwde de Koningsdochter en kreeg het land en het beroemde zwaard. Iedereen was opgelucht en blij.

Het zusje zag hij nu elke dag, maar zijn broers waren spinnijdig. Assipattle en Gemdelovely werden een gelukkig stel, en indien ze niet gestorven zijn, leven ze nu nog.

Het woord Kemperman wordt hier gezien als dienaar/raadsman : The Kemper

Damvereniging Heyting Huissen tweede van Europa!

**Mede door:
MARK KEMPERMAN**

Van 12 tot 16 mei deed Damvereniging Heyting Huissen mee aan de Europese championsleaque.

Naast nationaal kampioen DV Heyting Huissen verschenen ook de kampioenen van Rusland, Frankrijk, Polen Litouwen en het gastland Italië.

Het team van Huissen bestond uit Alexander Baljakin, Gerard Jansen, Joost Hendriksen en Mark Kemperman.

Het Russische team had ook enkele grootmeesters in hun gelederen.

De eerste ronde tegen Italië eindigde in remise. De tweede ronde tegen Frankrijk verliep ook niet vlekkeloos. Maar er was nog kans om in te halen. In de derde ronde werd de kampioen van Polen verslagen met 5-3 door een overwinning van Mark Kemperman.

DV Heyting Huissen stond na drie ronden slechts met 1 punt achter. Helaas lukt het niet in de vierde ronde dit punt in te halen.

DV Heyting eindigde als tweede.

Een prachtig resultaat.

Grafstenen en Kemperman

Als lid van muziekvereniging Volharding heb ik de vorderingen van de hiernaast geplaatste artikelen (Bottenhuis Huissen wordt een kapel) van dichtbij kunnen volgen. Als je dan op zo'n begraafplaats komt, zie je diverse stenen/grafmonumenten met de naam Kemperman. Dat trok mijn aandacht.

Thuisgekomen sloeg ik het familieboek er op na, en wat me verbaasde was dat mijn schoonvader, zo bleek, uit een gezin van 11 kinderen kwam, waarvan er zeven vroegtijdig waren overleden. (Ook mijn schoonvader en schoonmoeder zijn intussen overleden.)

Echter op de begraafplaats waren die 7 kinderen niet terug te vinden. Via de kerkelijke boeken bleek al snel hoe het was gegaan.

In 1926 werd Huissen en omgeving geteisterd door een pokken-epidemie. In enkele dagen, stierven drie kinderen uit het gezin Kemperman uit de van Wijkstraat (Maria Everdina 7 jaar, Hendrikus Jacobus 2 jaar en Johannes Hendrikus 6 jaar). Een ware tragedie, gezien het feit er eerder in het gezin een levenloos kind werd geboren. (1921), 1 kind niet ouder werd dan 6 maanden (1917), 1 kind maar 2 maanden het levenslicht zag (1913) en 1 kind de leeftijd van 2,5 jaar haalde (1922).

De opgetekende grafstenen van Het Zand dateren van 1925 en we nemen aan dat deze begraafplaats toen in gebruik werd genomen. Het kan ook zijn (naar men zegt) dat het levenloos geboren kind in de daar ongewijde grond begraven ligt.

Toen wij echter de plattegrond van de begraafplaats mochten inzien en ter plekke gingen kijken bleek dat de drie kinderen die aan de pokken waren overleden ter aarde waren gelegd in één enkel graf. Dat was toentertijd een normale zaak. Verder bleek dat Opa bij Opoe moest liggen. Na wat zoekwerk, konden we beide graven terug vinden. De overige kinderen konden we niet traceren. Pa en Ma (schoonvader en moeder) liggen netjes bij elkaar in een enkel graf.

Na afloop hebben we in het, tot kapel omgebouwde, knekelhuisje nog even nagedacht en werd ons duidelijk waarom Opoe van toen, was, zoals ze was. Ze had immers 11 kinderen gebaard en er maar 4 zien opgroeien tot volwassen mensen.

Corrie Kemperman, Huissen.

World Wide Web houdt niks verborgen

Wanneer je op internet via Google de naam Kemperman intypt, kom je tot verrassende resultaten. Zo'n 7000 vermeldingen geven de naam Kemperman aan of iets met Kemperman van doen te hebben. Het gevolg is daarna een stroom van e-mails verzenden in de hoop dat mensen reageren.

Zo stond vermeld dat er op de Universiteit van Tilburg een Mevrouw, Mr. LHAM Kemperman in de rechtswetenschappen rond loopt. Een Martijn Kemperman promoveerde op de universiteit van Nijmegen. Er binnen de vereniging voor klinische

FAMILIEBERICHTEN

Hoera,

Bij ons is het feest
want de ooeivaar is geweest.
En weet je wat hij bracht... een zoon!

Casper Koen Mathijs

Zo kondigden Gaby en Bartho de geboorte aan van hun zoon, nog net in 2003.

Bijna 50 cm en bijna 3100 gram.

Gekscherend zei Bartho wel tegen Gaby: Je moet nog maar afwachten of het ook mijn kindje is. Gaby pareerde dat met: als je twijfelt moet je het nu zeggen. Dan wordt het kindje geen Engelsman maar een Kemperman. Gelukkig voor de vrede in het gezin grapte Bartho maar wat, voor de genealogen van de familievereniging zou het een mooie opgave zijn geweest:

Accepteren we een jongen, geboren uit een Kempermanvrouw en getrouwd met een Engelsman, als nieuwe loot in onze Kempermantak Etten-Gendringen-Huissen?

Gedicht uit de doopviering:

Voor Casper:

Als je aan een boom zou vragen:
Hé boom sta jij nou graag alleen?
Dan zou hij, denk ik zeggen:
Geef mij maar boompjes om me heen.

Zou je aan je vader zeggen:
Hé vader, sta jij graag alleen?
Dan zou hij, denk ik zeggen:
Geef mij maar mensen om me heen.

Als je aan een boom zou vragen:
Aan wie geef jij het leven door?
Dan zou hij, denk ik zeggen:
Daar heb ik mijn takken voor.

Zou je aan je moeder vragen:
Aan wie geef jij het leven door?
Dan zou ze, denk ik zeggen:
Nou kijk, daar heb ik jou nou voor.

Zou je aan je oma vragen:
Jouw leven, waar komt dat vandaan?
Dan zou ze, denk ik zeggen:
Van oma's die niet meer bestaan.

Dus bomen zijn net als mensen:
Geen van twee staat graag alleen;
In kinderen en takken,
Zo groeit er leven om je heen.

Jij, je vader en je moeder
Dat is een soort van levensboom;
Die tak een eindje verder,
Dat is een tante of een oom.

Maar die opa's en oma's
Die jaren terug gestorven zijn
Ja kijk, ik zal maar zeggen
Dat zullen wel de wortels zijn.

chemie en laboratoriumgeneeskunde van het AZU te Utrecht een Dr. H. (Hans) Kemperman werkzaam is. Tine Kemperman een kunstenaar is en in Wehl woont, en in het Rijksmuseum Twente exposeert. Dat kunstenaar Jozef Kemperman in Genderingen en omgeving actief is. Ene Ferry en Mark Kemperman op reis gaan door Australië per juli 2004 en via internet verslag doen van hun reis. In Amsterdam een taxibedrijf is gevestigd met de naam Kemperman. Er in Groningen een Drs. Ramses Kemperman studeerde en zijn bevindingen van de afstudeeropdracht te lezen is via het web. Er in Ulft een straat is met de naam Kemperman. Er een andere familie Kemperman met een compleet fotoboek op het internet staat en diverse families met naam en toenaam uit de regio Genderingen publicaties doen omtrent genealogie. Verder een prachtig olieverf portret van ene heer H. Kemperman is gemaakt door Fred Schley, maar niet bekend is waar H. Kemperman woont en wat de link is. Verder nog Karin Kemperman een boek heeft geschreven over kinderen met ADHD. Zij niet op de hoogte is van onze familievereniging en bij navraag wel wat namen heeft doorgegeven, maar verdere informatie nog zal doorsturen.

Familievereniging Kemperman

Ledenadministratie:
p/a Gaby Engelsman-Kemperman
Edelweiszstraat 33
6982 DC DOESBURG
0313-479063

De vereniging staat officieel ingeschreven in de Kamer van Koophandel te Utrecht, nr. V481792.

Reginale Contactpersonen/Voorzitter:
p/a Frits Kemperman
Maria van Bourgondiësingel 24
5216 AC 's-HERTOGENBOSCH
073-6104329
e-mail: fawkemperman@wish.net

Penningmeester:
Postbank 9036045
t.n.v. Familievereniging Kemperman
Hinkelenoord 4
4617 NC BERGEN OP ZOOM
0164-252354
e-mail: erickemp@conceptsfa.nl

redactie/tekstverwerking:
C. Kemperman
corriekemperman@hetnet.nl

Opmaak en drukwerk:
Drukkerij Kemperman bv, Arnhem

Contactpersonen:

Regio West (Noord en zuid Holland)
Barbara Prinsen
J.v. Stolbergstraat 42
1901 CH Castricum
0251-651670
prinsen.b@planet.nl

Regio Noord (Overijssel, Drente, Groningen en Friesland)
Magda Kemperman
Henk Boomkamp
Beverl 13
8101 HC Raalte
0572-353179
h.boomkamp@home

Regio Zuid (Noord Brabant, Limburg en Zeeland)
Gerard Kemperman
Liviusstraat 3
5216 CD 's-Hertogenbosch
073-6130240

Regio Centrum (Utrecht, Flevoland)
Theo Kemperman
Waverwijk 17
3831 LX Leusden
033-4950783
theo@kemperman4.tmfweb.nl

Regio Oost (Gelderland)
Tonnie en Jan Kemperman
Karstraat 18
6851 DJ Huissen
026-3251269
jan.kemperman@hetnet.nl

Dini Kemperman
Prins Bernardstraat 60
7064 GH Silvolde
0315-327919

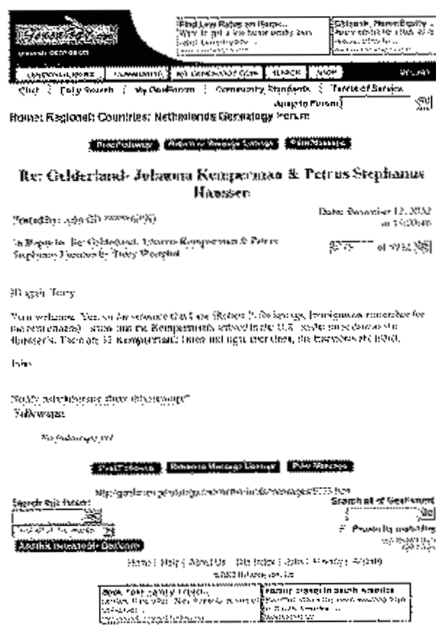
Miep Kemperman
Vlierstraat 17a
6851 HS Huissen.
026-3251015
t.kemperman@hetnet.nl

Re: Gelderland: Johanna Kemperman & Petrus Stephanus Hanssen

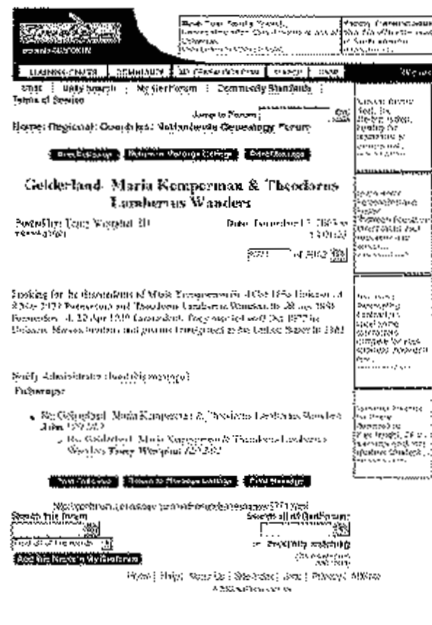
Page: 1 of 1

Gelderland: Maria Kemperman & Theodorus Lambertus Wanders

Page: 1 of 1

Subject: Gelderland: Johanna Kemperman & Petrus Stephanus Hanssen

Subject: Gelderland: Maria Kemperman & Theodorus Lambertus Wanders

De (loco) Burgemeester van Genderingen Herman Kemperman heet. Bij de Gelderlandse dagbladen een Marcel Kemperman werkzaam is. Peter Kemperman en medewerkers iets aan Coach for Change doen. In Diemen een reclame-licht bedrijf is gevestigd met de naam Kemperman B.V. En wel in de Weesperstraat 86. Op gedeputeerde staten van landbouw te Overijssel ook een Harrie Kemperman werkzaam is/was. Jeroen Kemperman projectmanager is en in zijn vrije tijd werkt aan een promotie-onderzoek.

Er verder een hele reeks Kemperman namen van diverse families voorkomen en zelfs via het net met het buitenland wordt gecorrespondeerd om mensen te zoeken. Zie onderstaand kopij over Maria Kemperman en Theodorus Lambertus Wanders en Johanna Kemperman en Petrus Stephanus Hanssen uit Amerika.

Oproep:

Indien u van bovenvermelde mensen meer informatie of aanvullingen heeft, of kent u een van deze mensen, dan graag even een berichtje naar de redactie of genealogiegroep.

C. Kemperman.

In het volgende nummer:

Pierre en Marco Kemperman uit Numansdorp.
Een artikel van Barbara Prinsen.